

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 24. Antiperipatetici, Chymici &c. a Facultate damnati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. lucem emitti permetteret: Suffragan-
A. C. 1624. bantur etiam Nuntio alii duo Theologi
 Sorbonici, qui tamen a Facultate ra-
 tiones, ob quas hunc librum tanquam
 perniciosum damnassent, proferre jussi,
 declararunt, quod librum non perle-
 gerint, sed ex aliorum sententia locuti
 fuerint, in eo tamen de Scotis quibus-
 dam aliqua acta potius admiranda
 quam imitanda deprehenderint: Sin-
 gulis igitur ad examen vocatis Facul-
 tas die prima Augusti censuit, validam
 esse approbationem illorum Doctorum,
 qui in præfato libro nihil fidei Catho-
 licæ, bonisque moribus adversum con-
 tineri censuerant. Cum autem in æsta
 disputationis Joannes Bennet Ord. FF.
 Prædicatorum afferuisset, fidem Divi-
 nam seu habitum fidei esse in hæreti-
 cis, & Sacerdotem degradatum non
 posse conficere sacra Sacramenta &c.
 Facultas die secunda Septembris præ-
 cepit, ut has propositiones revocaret.

§ XXIV.

*Antiperipatetici, Chymici &c. a Fa-
 cultate damnati.*

*Argentre
 Coll. jud.
 tom. 1. part.
 135. tom. 2.
 pag. 146.*

Nonnunquam cæca reverentia erga
 antiquitatem in servilem degene-
 rat superstitionem, qua ingenii vasti-
 tas artus constricta cancellis a perverti-
 gandis

gandis naturæ artisque arcanis, proin Sæc. XVII.
 & a veritate detegenda præpediebatur. A. C. 1624.
 Servilem ejusmodi credulitatem per
 plurima sæcula imponebat Aristotelis
 auctoritas, quæ tam veneranda a non-
 nullis habebatur, ut illis sæpe magis
 amicus esset Aristoteles, quam ipsa ve-
 ritas. Usque adeo tum hujus Philo-
 sophi doctrina despoticum in Scholis
 exercebat imperium, ut hoc anno artis
 chemicæ, quæ adhuc pene ignoraba-
 tur, Professores de Magia, aut saltem
 de perniciosa doctrina suspecti habe-
 rentur, eoquod in explicandis princi-
 piis corpus naturale constituentibus
 Aristotele longius progressi terminos
 Peripatheticis ignotos invenerint, lin-
 guamque introduxerint ænigmaticam,
 planeque novam. Eandem fortem,
 non tamen pari ex causa, hoc anno
 Parisiis tulere tres Chimici Joannes
 Bitaudus, Antonius Billonus, & Ste-
 phanus Claveus, qui quinque elemen-
 ta a quatuor Aristotelicis diversa ad-
 struentes circa cathogorias, formasque
 substantiales a mente hujus Philosophi
 recesserunt, haud assueti, scientiam
 naturalem cum Aristotele ad specula-
 tiones Metaphysicas, & forte minus
 cum Cartesio (si tum florisset) ad
 Principia Geometrica & Mathematica
 reducere. Hi quasdam divulgaverunt

Sæc. XVII. theses, in quibus adventitias entitates
 A. C. 1624. rei inhærentes & mutabiles irridebant,
 omnesque formas substantiales, præter animam rationalem, rejiciebant. Re comperta supremus Parisiensis Senatus, priusquam in Authores sententiam ferret, theses utpote Aristotelis doctrinæ communiter receptæ adversas Facultatis judicio discutiendas commisit. Hæc igitur singulas suis censuris notatas die secunda Septembris supremo Senatui obtulit, cujus jussu Authores in carceres conjecti, eorum theses ipsis præsentibus laceratæ, tresque hi Chimici Provincia Parisiensi exulare jussi sunt. Denique indicta mortis pœna prohibitum, ne ulla doctrina antiquis & probatis Authoribus contraria tradatur, aut sine Facultatis assensu propugnetur. Ita nempe Aristotelis libri naturales modo propitiam modo adversam in Galliis sortem habuere, anno 1210. in Parisiensi Concilio damnati, anno autem 1452. & 1473. & sequentibus præscripti.

§. XXV.

Decretum, supplexque libellus Universitatis Parisiensis adversus Academicorum jurium usurpatores.

Ante